

שם, באבן קטנה שזרקת  
הודעו רקיעים עד אין סוף,  
ומלאכים עד אין תכלית, וכל  
ראשי הישיבה כלם הודעו  
ונפלו בנפילת אפים מקיומם  
לפניה, ואמרו, וכי באבן קטנה  
זו, כל שכן מי ילחם עמך בסוף,  
שנאמר בו רוממות א"ל בגרונם  
וחרב פיפיות בידם, שהיא  
קריאת שמע, החרב שלך שאתה  
התקנת לך (אוקה), שבה הרגת את  
המצרי, זהו שכתוב ויפן כה וכה  
וגומר ויך את המצרי. כ"ה וכ"ה  
עולים לחמשים אותיות,  
שמיוחדים בהם את הקדוש ברוך  
הוא פעמים, שמע ישראל יהו"ה  
אלהינו יהו"ה אחד, שיש בהן  
עשרים וחמש אותיות פעמים,  
ועולים לחמשים שערי בינה,  
שהוא ח', שמנית מעשר  
הספירות ממטה ולמעלה.

י' ראש החרב, ו' גוף החרב, שתי  
פיפיות שלה ה"ה, נרתיק החרב  
אהי"ה, וכך למטה נרתיק החרב  
הזו אדנ"י, והוא יאהדונה"י  
למטה, יאההויה"ה למעלה, (יהי  
הזו יהי"ה), וסוד הדבר - אז ישיר  
משה, שמונה אותיות בחבור  
למעלה, א"ז תקרא ויהו"ה יענה,  
למטה, ומי יכול ברמח שלך  
שהוא מאתים ארבעים וחמש  
תבות של קריאת שמע, הלחם  
קרב לרבי שמעון וחרביו, נראה  
מהו הפת והתקף שלו, שהרי הוא  
מעורר עליונים ותחתונים,  
וידעו כל העולמות העליונים  
והתחתונים, ובשבעה לכל  
החילות למעלה ולמטה להיות  
בפזרו, הלחם לו. קום רבי  
שמעון, וזו עצמך בכלי הקרב  
שלה, ונראה מה החזק והגבורה  
שלה.

קם רבי שמעון, פתח ואמר:  
זרק"א מק"ף שופ"ר הול"ף

רקיעין עד אין סוף, ומלאכין עד אין תכלית,  
וכל מארי מתיבתא פלהו אודעו ונפלו  
בנפילת אפים, מקיומיהו קדמא, ואמרו וכי  
באבנא זעירא האי, כל שכן מאן יגיד עמך  
בסייפא, דאתמר בה (תהלים קמט ו) רוממות א"ל  
בגרונם וחרב פיפיות בידם, דאיהי קריאת  
שמע, חרבא דילך דאנת תקינת לך (ג"א  
לה), דבה קטילת למצרי, הדא הוא  
דכתיב (שמות ב יב) ויפן כה וכה וגומר ויך את  
המצרי, כ"ה וכ"ה סלקין לחמשים אתוון,  
דמיוחדין בהון לקודשא בריך הוא פעמים,  
שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד,  
דאית בהון כ"ה אתוון תרין זמנין, וסלקין  
לחמשים תרעין דבינה, דאיהי ח' תמינאה  
מעשר ספירן מתתאה ולעילא.

י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, תרין פפיות  
דילה ה"ה, נרתקא דחרבא אהי"ה, והכי  
לתתא נרתקא דהאי חרבא אדנ"י, ואיהו  
יאהדונה"י לתתא, יאההויה"ה לעילא, (ג"א  
יה"ו הה"ו יה"ה), ורזא דמלה (שמות טו א) אז ישיר  
משה תמינא אתוון בחיבורא לעילא, (ישעיה נח  
ט) א"ז תקרא ויהו"ה יענה לתתא, ומאן יכול  
ברומחא דילך דאיהו רמ"ח תיבין דקריאת  
שמע, אגח קרבא לרבי שמעון וחרבוי, נחזי  
מאי ניהו חילא ותקיפו דיליה, דהא איהו  
אתער עלאין ותתאין, וידעו כל עלמין  
עלאין ותתאין ובאומא לל כל חיילין לעילא  
ותתא למהוי בעזריה, אגח ליה. קום רבי  
שמעון זריז גרמך במאני קרבא דילך, נחזי  
מאי תקיפו וגבורה דילך.

קם רבי שמעון פתח ואמר, זרק"א מק"ף  
שופ"ר הול"ף סגולת"א, קם ונטיל תלת  
אבנין דאינון יי"י, ואבנא עלאה דאיהי